

ուռէն՝ սուրբերով ու նետերով զինեալ
երկու հազի տեսան, որ դէպ ՚ի իրենց
կը դիմեն: Աստից՝ Օրիսան անուհով ե-
րիտասարդի մը արքանան ներսէն էին,
որ սաշատօնակալի մը եղբօր որդին ը-
լալով, հօրեղբօրը շաղքարթները հա-
ճագած էին զինքը թէ իրեն ամեն բան
ներելէ է: Այ. երիտասարդը՝ Օտտիկն
ոչ ձիւքերն ունէր և ոչ առաքիկութիւ
ները. բայց ինքզինքը անկէջ գերա-
զանց կարծելով՝ կը զայրանար, որ ին-
չու համար Հէմփր օրիորդը զանկիա-
լիովէն նախապատիւ բռներ է: Աս որ-
նապարծութենէ յառաջ երաժ նախա-
ձը իրեն անանկ կարծել տուաւ, թէ
Հէմփրը մեղեգին կը սիրէ, ուստի կու-
ղէր զանկիա յափշտակել: Յափշտա-
կիչները կիան բռնեցին աղջկը, և ի-
րենց կատաղութեան ու բռնութեան
ստեն զանկիա վերաւորեցին, և այն-
չլիսի էակի մը արիւնը թափեցին, ո-
ւուն տեղը Հիմալայա լեռանց վագ-
րանք անգամ կրնար ՚ի գութ շարժել:
Դոր ձիւն ու հեծու թիւնը օդը կը
նշեցնէր. և սիրելի ամուսինս կը գտէր,
իս սիրելոյս բովէն կը քաշէն կը տա-
նին կոր: Կ ի մտանգին չէր նայեր, այ-

